

V naši zogrudečce

1. V na - ši zo-gru-deč-ce sto - ji ja-blu-neč-ka,
2. A na tej ja - blo - ni čir-vjo - ne ja-bluš-ka,
3. Čir - vjo - ne ja - bluš-ko po že - mi še ku - lo,
4. A ty muj nej-mi - lej - ši po švě-če še tu - lo,
5. Ty mo - je ja - bluš-ko kul - ni se mi ješ - če,
6. A ty muj nej-mi - lej - ši na vruč se mi ješ - če,

1. sto - ji ja-blu-neč - ka, sto - ji ja-blu-neč - ka.
2. čir-vjo-ne ja - bluš - ka, čir-vjo - ne ja - bluš - ka.
3. po že - mi še ku - lo, po že - mi še ku - lo.
4. po švě-če še tu - lo, po švě - če še tu - lo.
5. kul - ni še mi ješ - če, kul - ni še mi ješ - če.
6. na vruč še mi ješ - če, na vruč še mi ješ - če.

V naši zogrudečce

1

Vnaši zogrudečce
stoji jablunečka.

In unserem Garten
seht ein Apfelbaum.

2

A na tej jabloni
čirvjone jabluška.

Und auf diesem Apfelbaum
(sind) rote Äpfelchen.

3

Čirvjone jabluško
po žemi še kulo.

Rotes Äpfelchen
auf dem Boden umher kullerst.

4

A ty muj nejmilejší
po švěče še tulo.

Und du, mein Allerliebster
in der Welt umherstreifst.

5

Ty moje jabluško
kulni se mi ješče.

Du, mein Äpfelchen,
kuller [mir] (noch) ein bisschen.

6

A ty muj nejmilejší
na vruč se mi ješče.

Und du, mein Allerliebster,
kehr zu mir wieder zurück.